

Hoi, mijn naam is Johan van Meel. Ik ben penningmeester van RPV de Baronie in bourgondisch Breda.

Ik ben woonachtig in Oosterhout, slechts een kleine 10 km verwijderd van Breda, getrouwd met de liefde van m'n leven: Annemieke en ben (stief)vader van twee zonen en één dochter. Mijn leven kenmerkt zich door nogal wat vreemde sprongen in het leven, zowel met het werk dat ik heb gedaan als qua gezondheid.

Mijn opleiding was vooral gericht op electronica/ICT. Ik ben met deze kennis gestart bij het telecommunicatiebedrijf PTT in Breda. Ik heb daar een mooie tijd gehad, ook veel geleerd. Ik ging echter al heel snel weer naar energiebedrijf PNEM en ben later zelfstandig een glasatelier begonnen. Momenteel bouw ik websites voor zzp'ers en vaar ik op o.a. de rondvaartboten van Safaripark de Beekse Bergen, maar ook als "invaller" op bijvoorbeeld de binnenvaart. Daarnaast heb ik op velerlei gebied cursussen en opleidingen gevolgd, echt alleen uit interesse. Het werkzame leven van iemand verloopt doorgaans wat minder grillig, maar ik heb dit ook wel echt nodig. Als iets een herhalend karakter gaat krijgen ga ik al heel snel weer op zoek naar iets anders, het moet allemaal wel een zekere uitdaging hebben anders haak ik af.

Qua gezondheid heb ik ook wel het een en ander achter de rug. Ik noem hier bijvoorbeeld een erg lange en zware depressie, een ingrijpende gewichtsbeperkende operatie en het heel mijn leven aanwezige probleem in de onderrug. Daarnaast allerlei andere problemen die allen verband hielden met het bovenstaande. Ik ben pas 1,5 jaar geleden gediagnosticeerd voor de ziekte van Bechterew (axiale spondyloarthritis zoals het tegenwoordig heet). Achteraf passen een heleboel puzzelstukjes in elkaar en heeft het er alle schijn van dat een auto immuunziekte zo'n beetje alles heeft veroorzaakt. Op zich wel heel bijzonder dat iets dergelijks zo enorm van invloed kan zijn op een lichaam.

Toen duidelijk was dat ik Bechterew had werd me ook al heel snel duidelijk dat genezing onmogelijk is. Gevolg was dat ik mijn glasatelier ging/moest stoppen. Alle hoop was vervlogen op een herstel van mijn pijn in de gewrichten. Er volgde een traject in het ziekenhuis en mij werd geadviseerd bij revalidatiecentrum Revant te gaan sporten. Dat was helemaal een gruwel: sporten in een revalidatiecentrum! Ik was verdorie toch niet gehandicapt of zo zeker! Wat dachten ze wel niet! Op zeker moment toch maar eens gaan kijken bij RPV de Baronie. Het bleek een leuke club mensen te zijn, het viel dus eigenlijk allemaal wel mee. Was het dan toch niet slim misschien om het er maar op te wagen? Nu ben ik er zo mogelijk elke zaterdagmorgen om mijn oefeningen te doen in de sportzaal en het zwembad. We maken plezier en niemand die zeurt over z'n mankementen.

Ondertussen bewegen we natuurlijk en ervaar ik progressie.

Ook hier snel een uitdaging aangegaan en het penningmeesterschap op me genomen. Ik heb allerlei bestuursfuncties vervuld in het verleden bij allerlei verenigingen en stichtingen, maar penningmeester was ik nog nooit geweest. Ik houd me ook bezig met het onderhouden en bouwen aan onze website. Kortom: waar ik eerst zo tegenop zag ervaar ik nu als heel erg fijn om met en voor de RPV de Baronie bezig te zijn.